

РЕШЕНИЕ
№14
гр. Перник, 12 февруари 2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на осемнадесети януари през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.,*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № 386 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на А.К.С.,*** срещу заповед № ДК-09-Пк-3/15.11.2012г. на Началника на Регионален отдел “Национален строителен контрол”-Перник при РДНСК, ЮЗР. С атакуваната заповед е спряно изпълнението на всички видове строителни работи по незаконен строеж: “Надстройка над ап. ***” гр. Перник, находящ се в УПИ I-За жилищен комплекс”, в кв. ***”. Жалбоподателката излага съображения свързани с незаконосъобразност на атакуваната заповед. В писмени бележки подробно мотивира, че в случая не се касае за строеж за който да са необходими строителни книжа, а по съществото си извършеното представлява текущ ремонт на покрива за което не се изисквало разрешение за строеж. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – началника на РО на “НСК”-Перник при РДНСК, ЮЗР чрез процесуалния си представител моли съда да потвърди процесната заповед, като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – Перник, като прецени поотделно и в съвкупност фактите и събраните по делото доказателства и предвид становищата на страните, при извършената проверка на атакувания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК във вр. с чл. 168 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало въз основа на жалба с вх. № П 95-12-01-009 от 12.06.2012г. от живущ в бл. ***. На 19.09.2012г. служители на РО при РДНСК, ЮЗР и община Перник извършват съвместна проверка. В хода на проверката е установено, че имота е собственост на А.К.С.***, съгласно нот. акт № 60, т. III, дело № 716/1991 г.. Това е и лицето, което е посочено като възложител на строежа в имота. Извършената проверка от служителите е отразена в констативни актове № П95/12-1 от 19.09.2012г. и № П 95/12-2 от 19.09.2012 г.. В тях е обективизирано и онагледено фактическото състояние на строежа, а именно:

изпълнена е над ап.***” надстройка с размери в план 8.1/8.80м и височина 1.1м. до 3.3м. състояща се от надзид изпълнен над съществуващ таван, изпълнен от итонг и дървена конструкция, състояща се от 3 дървени колони, 22 броя покривни дървени греди, дървена обшивка, хидроизолация, мушама и керемиди. Според тези актове в процесния имот е извършено строителство без разрешение за строеж.

По делото е представена и приета, не оспорена от страните, съдебно техническа експертиза според която строежът така както е описан в констативните протоколи е напълно завършен.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество е основателна.

Видно от представената и приета като доказателство по делото Заповед № РД-13-230/02.07.2012 г. Началникът на ДНСК е предоставил на началниците на регионалните отдели на “НСК” към РДНСК правомощия, сред които и такива по чл. 224, ал. 7 от ЗУТ. Следователно оспорената Заповед № ДК-09-Пк-3 от 15.11.2012г. е издадена от компетентен орган.

Правомощието на началника на регионалния отдел да издаде заповед на основание чл. 224, ал. 7 от ЗУТ, с която да разпорежи спиране на изпълнението на всички видове строителни работи е обусловено от установяването на уредените в ал. 2 на чл. 225 от ЗУТ материалноправни предпоставки, квалифициращи строежа като незаконен. Въз основа на описаните по-горе, документи от административната преписка контролния орган е приел, че е налице незаконен строеж.

Според разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи с приложените в административната преписка доказателства, че фактите и обстоятелствата констатирани от контролните органи налагат прилагането на посочените правни норми. В мотивите на атакуваната заповед е посочено, че се касае за незаконно строителство извършено без разрешение за строеж. От съставените констативни актове е видно, че е прието, че е извършено строителство без разрешение за строеж. От заключението на вещото лице, което не е оспорено от страните и като компетентно дадено следва извода, че строежа е завършен.

При това положение обсъдени в съвкупност констативните протоколи поставили началото на административното производство и заключението на експерта, водят до извода, че не се касае за настоящо строителство, което да бъде спряно по реда на чл. 224 от ЗУТ. Атакуваната заповед противоречи на материалния закон, тъй като не са налице фактите, визириани в хипотезиса на правната норма на чл. 224 от ЗУТ. Безспорно се установява от доказателствата по делото, че не се касае за настоящо

строителство, а за завършен към датата на проверката строеж. Такава констатация се съдържа както в оспорената заповед, така и в изготвеното заключение на вещото лице. След като се касае за изграден без строително разрешение строеж, а не за обект в процес на изграждане, то заповедта е лишена от предмет и не може да предизвика постановените с нея последици- спиране на строителството и забрана достъпа до строежа. Данните по преписката, а също и становището на административния орган е, че се касае за незаконен строеж. Този факт е релевантен за приложението на друга правна норма-тази за издаване на заповед за премахването му. Вместо това органът е постановил заповед, за издаването на която не са налице законовите предпоставки. След като административният орган въз основа на същите факти и обстоятелства е достигнал до друг извод и е издал заповед за спиране на строителството на основание чл. 224, ал. 7 от ЗУТ, то същият е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Налице е противоречие с материално правните разпоредби, което е достатъчно основание за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателката следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, общо в размер на 360 лв., в това число 10 лв. държавна такса, 150 лв. хонорар за изготвяне на експертиза и 200 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № ДК 09-Пк-3 от 15.11.2012г. на Началника на РО"НСК" при РДНСК, ЮЗР, с която е спряно изпълнението на незаконен строеж: "надстройка над ап. ****, находящ се в УПИ-I-"за жилищен комплекс", в кв.***.

ОСЪЖДА РО"НСК"-Перник при РДНСК, ЮЗР да заплати на А.К.С.,***, с ЕГН ***** сумата от 360 лв., представляващи разноски в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/